

מסן

"אלמק מסן סוריה.."

דבר תורה הרב אילן מנטש

אני לדודי ודודי לי

חז"ל מצאו בפסוק זה רמז בראשי תיבותיו - אלול.

לכאורה נדמה כי חלילה חז"ל מצאו קשר לשוני או סמנטיקה מילולית והצמידו לדרשתם. האומנם?

בגמרא ביצה ט"ז מובא על הפסוק: "לדעת כי אני ה' מקדישכם" - "אמר הקב"ה למשה: מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה ואני מבקש לתנה לישראל לך והודיעם". למדו מכאן ש"הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו" כדי שידע להכיר את ערך המתנה שבידו ולהכיר תודה למי שנתנה.

שואלת הגמרא: והרי זו סתירה לכאורה למתנה שקיבל משה בעצמו בקירון עור פניו, ללא הודעה, שלש פעמים עולה משה להר סיני, בראשונה יורד ב"ז תמוז ושובר לוחות ראשונים, שניה מבקש רחמים על עם ישראל ובשלישית עולה להר בא' אלול לאחר בקשת המחילה על חטא העגל ויורד ביום הכפורים להוריד לוחות שניים, "ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לוחות העדות בידו ומשה לא ידע כי קרן אור פניו".

הרי הקב"ה בכבודו לא גילה למשה מתנה שנתן לו בהר?

תשובת הגמרא היא שמתנה זו של קירון פניו עתידה להתגלות לו מאליה כאשר ירד מההר. "וייראו העם מגשת אליו" מעוצמת הארת פניו יראו מלגשת אליו, וזו עצמה הודעה על המתנה.

אומנם בתוך מתנה זו שקיבל משה מקופלת מתנה נוספת לעם ישראל: ארבעים יום של שופר תשובה ותפילת י"ג מידות הנשפעות אלינו ממקור הרחמים ואשר אינם חוזרות ריקם, קבלנו בעליתו זו של משה. ממני תראו וכן תעשו. כנאמר בטור "כי באותן ימים שעלה משה להר העבירו שופר במחנה שלא יטעו שוב אחר עבודה זרה, לכן תקנו שבכל שנה יתקעו בשופר בחודש אלול ויעשו תשובה".

אחרי שמתעלים בשלושים ימי אלול, מדרגה אחר מדרגה, מגיעים עשרת ימי תשובה, ימים מרוממים בפסגת האצילות, קומה אחר קומה, עומק לפנים מעומק - "ממעמקים קראתיך..". עד לשיא: "כי ביום הזה יכפר עלכם", מוארים באור פני מלך חיים, "אני ד' מקדישכם".

בארבעים יום של ימי תשובה: "אני לדודי", יצרנו במעשנו בחינת אור ישר, החוזר ומאיר בנו במלא תוקף: "ודודי לי".

"אמר ר' עקיבא: אשריכם ישראל לפני מי אתם מיטהרים ומי מטהר אתכם. אביכם שבשמים".

יהי רצון שנזכה להיודע שאכן ימי תשובה הללו הם באמת "מתנה טובה יש לי בבית גנזי.. שבת שמה", אותיות תשובה.

"שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו"

שמיעת לשון הרע במקום שהדבר נחוץ

אדם רשאי לשמוע לשון הרע על חברו אם ידיעת הדברים נחוצה לו לתכלית מעשית הנוגעת לו [כגון שהוא חפץ לעשות עם האיש שותפות עסקית או להשתדך עמו], אולם עליו ליזכור כי אסור לו לקבל את דברי הגנאי שהוא שומע כאמת מוחלטת. הוא רשאי רק לחשוש לדברים ולנהוג בזהירות ובחשש למה שנוגע לעניינו. כמו כן רשאי אדם לשמוע דברי גנאי על חברו [כגון שמספרים עליו שעשה מעשים רעים], אם מטרתו היא להוכיח אותו על מעשיו הרעים ולהשפיע עליו שישוב מחטאו. גם כאן יש להדגיש כי אל לו לקבל את דברי הגנאי כאילו הם אמת מוחלטת. רפי חיפש אדם מתאים לדור כדייר משנה בדירתו. בין המועמדים שהביעו רצונם להשתכן בדירה היה גם מר יעקב שטרן. רפי דרש וחקר אודות נאמנותו כפי שעשה לגבי יתר הפונים אליו, ונאמר לו כי מר שטרן אינו אדם הגון ואין לסמוך עליו. אסור לרפי לקבל את מה ששמע על מר שטרן כאמת וודאית, אולם מותר לו לסרב להשכיר לו את דירתו בעקבות מה ששמע עליו, כדי להישמר מפני נזק והפסד אפשריים.

הגיגים

נילי סגל

המקום שליד הנהג

חוזרים מנסיעה ארוכה, שעות בדרכים. אבא נהג, אמא יושבה לידו. מי הכי עייף? אמא. כל כך קשה לשבת במושב הקדמי, לראות את הרכב כמעט נכנס ברכב שמלפנים, להתכווץ במקום כדי לא לשפשף את המשאית שלידה עוברים, לצעוק בבהלה בעקיפה קצת פזיזה, ולתת הוראות מדויקות לחניה מקצועית. אבל הנסיון האמיתי הוא לעבור את כל זה - בשקט, בשלוה. לשחרר. לתת אמון מלא, לעצום עיניים ולהשתיק את הקול הפנימי הלחוץ שאומר: בלעדיך זה לא ייגמר טוב.

הכרתי כמה נשים שהצליחו.

סבתא שלי קיבלה מסבא סט צלחות בשני צבעים: אדום וכחול. סבא החליט שהכחול בשרי והאדום חלבי. "למה הוא צריך להיות הפוך מכולם? למה הוא נכנס לי למטבח?" את זה היא לא אמרה. מאז אוכלים אצלה עוף בצלחת כחולה, ועוגת גבינה באדומה. מנסיון, יש לזה טעם כמעט טרף. דוד שלי לא מסוגל, היא מגישה בשבילו בכלים חד פעמיים....

חברה טובה עזבה את העיר שגדלה בה, עם המשפחה, החברים, העבודה ותחושת השייכות, לטובת מקום אחר, זר ומנוכר. למה? כי בעלה רצה. הם קנו דירה, התחייבו למשכנתא, ולכבוד הבית החדש קיבלה בעסקת חבילה את מתנת הבדידות.

חברה מירושלים נסעה לבקר קרובים בתל אביב, וביקשה לעלות על אוטובוס בדרך. בעלה התעקש על מונית, והיא התעקשה כנגדו. לבסוף הוא ניצח. כשעצרה מונית - הוא החליט לשלח את הנהג לדרכו. כאן החליטה לשחרר, הפנתה את גבה לכביש, ואשר יהא - יהא. דקות יקרות עברו, והיא הפכה לפקעת עצבים: "למה לא עלינו על המונית הקודמת? למה לא נסענו באוטובוס, כמו שאמרתי? למה אני כל הזמן מוותרת?" כל השאלות האלה נשארו עמוק בלב. לבסוף הוא עצר מונית נוספת, והיא עלתה בלי לשאול.

הן גיבורות, הן מקיימות את מאמר חכמינו: "איזו היא אישה כשרה? העושה רצון בעלה", בעומק המשמעות, מרפות ונותנות לו להנהיג. וזה קשה, ממש. אפילו יותר מלשבת ליד הנהג ולא להיות מורה לנהיגה. אולי אם נשמע את הסוף של הסיפורים, נקבל גם אנחנו כח להרפות, לשחרר. אז זה מה שידוע לי בינתיים, בעולם הזה:

סבתא זכתה לגדל משפחה מדהימה, שעוטפת אותה באהבה, וילדים שלא עוזבים אותה לרגע, וגם ביניהם שוררים קשרי אהבה ועזרה נדירים. החברה מהדירה החדשה קיבלה בית עם רהיטים חדשים, מעוצבים, מקרר 4 דלתות וסלון מדהים. כל זה בחינם עם הדירה החדשה. החברה מירושלים גילתה שנהג המונית מוכן לקחת אותם לביקור קרובים בשני מקומות בעיר, כולל המתנה עד שיסיימו, להחזיר אותם הביתה לירושלים, וכל זה ב-120 ₪.

זה בקטנה. הדבר השווה האמיתי הוא הבית שהן קיבלו, היציבות, האמון, הסייעתא דשמיא. ה' דורש מאיתנו דרישה גבוהה, אבל יודע להשיב בכפל כפליים. משעשע למדי, לקחת צעד אחורה, ולקרוא לזה התקדמות. כמו שאמר ניל ארמסטרונג, האדם הראשון בירח: צעד קטן אחורה לאמא - צעד גדול לאנושות... בברכת תהא שנת עבודה חדשה.

טעמו וראו כי טוב

חן צרפתי

אומנם אומרים שאין הנחתום מעיד על עיסתו ובכל זאת אני רוצה להעיד משהו על עצמי. העברית השגורה בפי נחשבת באוזני רבים כ'עברית של בית מרקחת' שזה, בשפה עממית, עברית יפה יותר מהממוצע. בעצם, לא אני אמרתי את זה אלא הילדים והאנשים שגדלו איתי וגם אלו שפגשתי במהלך חיי. לפעמים היו לועגים לי על זה (לא נשאר טראומות, אל תדאגו) אבל זה דבר שלא יכולתי לשנות. ככה זה כשסבתא שלך מדברת בעברית גבוהה ויפה ומעבירה גם לילדיה (ובניהם אני) את השפה הזו.

התרגלתי לשמוע אנשים שאומרים יושנת במקום ישנה או יושן במקום ישן אבל האוזן שלי עדיין כואבת למשמע בלבולים בין זכר לנקבה במספרים (ידוע לי שהעניין נמצא בתהליך של שינוי וחבל שכך לעניות דעתי), וכשמישהו אומר אותך (בצירה מתחת לאות ת') במקום אותך (עם פתח מתחתיה) אני מרגישה צמרמורת.

ואף על פי כן ולמרות הכל יש מילה אחת בעברית שלא התרגלתי לומר ואם תשמעו אותי אומרת אותה תדעו שאילצתי את עצמי לומר כך, ואפילו נשמע לי מוזר לשמוע אותה יוצאת מפי.

כריך.

איזו מילה גבוהה זו. איזו מילה יפה. יותר מידי יפה. אני לא יכולה להשתמש בה מרוב שהיא יפה.

אני לא מכינה לילדיי כריכים. אני מכינה להם סנדוויצ'ים.

כשאני חושבת על אמהות שמכינות כריך לבית הספר, נראה לי תמיד שהן עומדות ליד השיש ומורחות את הכריכים כשהן לבושות במיטב בגדיהן שמתאימים כמובן למטפחת הקשורה לראשן בשתי קומות ושלושה צבעים. הכריכים שהכינו לפני ביתן הם כריכים מושקעים ומזינים הכוללים חביתה, ירקות, גבינה ושלל דברים איכותיים. שוקולד וריבה הם מלהזכיר.

אני לא נמצאת שם כלל וכלל. כשאני כבר מתפנה ומגיעה להכין סנדוויצ'ים לילדיי השעה מאוחרת למדי ואני לבושה בחצאית ובחולצה הראשונות שראיתי ולראשי כובע (אין לי זמן ליותר מזה כרגע). אני מוציאה בזריזות מהפריזר כמה פרוסות שצריך ובלי להפשיר אפילו (ככה קל יותר למרוח חמאה. תנסו..). מורחת חמאה / חומוס / ריבה ובימי שישי שוקולד. איפה הירקות? איפה החביתה? איפה הגבינה? אבל זה הסנדוויץ'. אי אפשר לו שיהיה מושקע יתר על המידה. וגם, למי יש זמן? חוץ מלזו שמכינה כריך כמובן.

בעוד ימים ספורים אחזור למלאכת הכנת הסנדוויצ'ים בבוקר. בין אם אתן מכינות סנדוויצ'ים כמוני ובין אם אתן מכינות כריכים כמו אותן נשים יקרות, הכי חשוב למלא את הפרוסות באהבה ובשמחה. זה מה שמניע את ילדינו ומעודד אותם להצליח בכל מקום שבו הם נמצאים.

שנת לימודים פוריה ומוצלחת לכל התלמידים והמורים גם יחד.

בשביל סנדוויץ' או כריך או סתם על פרוסת לחם. ממרחים טעימים ומומלצים מאוד של ניקי ב.

ממרח עגבניות עם אגוזים

800 ג' עגבניות שרי
מלח גס
4-5 שיני שום פרוסות
3 כפות אגוזי מלך גרוסים

1 כפית שטוחה טימין
שמן זית
פלפל שחור
מלח (לא בטוח שצריך, לטעום לפני)

אופן ההכנה

חוצים את העגבניות לשני חצאים ושמים בתבנית. מפזרים על העגבניות מלח גס ואופים כשעתיים ב 150 מעלות.

טוחנים את העגבניות עם כל יתר המצרכים ומוסיפים לאט ובהדרגה את שמן הזית עד שמגיעים למרקם שמעדיפים (לא צריך להיות נוזלי מידי אבל גם לא סמיך מאוד). מי שלא אוהב אגוזים שיכין בלי.

ממרח אפונה

400 ג' אפונה קפואה (שקית אחת)
2 בצלים בינוניים
2 כפות שמן (בנוסף לשמן לטיגון)
מלח + פלפל

אופן ההכנה

מבשלים את האפונה במים מומלחים קלות עד לריכוך (כעשר דקות) ומסננים. קוצצים את הבצלים ומטגנים עד הזהבה. מוסיפים את הבצל המטוגן לאפונה וטוחנים הכל יחד. תוך כדי הטחינה מוסיפים את שתי כפות השמן. מוסיפים מלח + פלפל לפי הטעם.

ושיהיה לבריאות!

טל ישראל

חודש אלול הגיע, חודש הרחמים והסליחות.

בחסידות מקובל לומר שבניגוד לכל השנה בה המלך (הקב"ה) נמצא בארמון, באלול: "המלך בשדה" כלומר: קרוב ונגיש לעם. ואם כבר מדברים על השדה אי אפשר שלא לדבר על היער....

אז הפעם נספר על פרי יער בעל תכונות פלא- החמוציות (קרנברז בלעז)

את החמוציות נהוג לאכול כשהן מיובשות -כחטיף או כתוספת לסלטים.

במספר מחקרים נמצא כי צריכה של מיץ חמוציות מסייעת להפחתת הסיכוי לחלות בדלקות בדרכי השתן וכן מסייעת לטיפול בדלקות שכבר קיימות.

באופן כללי החמוציות נחשבות כמקור לחומרים אנטי-בקטריאליים המקשים על שגשוג של חיידקים ועל הצמדות שלהם לרקמות הגוף.

בנוסף לכך החמוציות עשירות בנוגדי חימצון המסייעים בהאטת קצב ההזדקנות של התאים בגוף,

מפחיתים את הסיכוי לחלות במחלות לב ומונעים בצורה משמעותית התפתחות של גידולים סרטנים ל"ע

את החמוציות המיובשות ניתן להשיג בחנויות תבלינים ואת מיץ החמוציות כמעט בכל רשתות השיווק.

בברכת כתיבה וחתימה טובה

קורות באורות

- מזל טוב
ליורם וזהבה ארביב
להולדת הנכד
בן לורדית ונריה
- מזל טוב
ליואב ורחל עמרני
להולדת הנכדות
תאומות לרחמים
ואביטל
- מזל טוב
לבוועז ושירן צרפתי
להולדת הבת
נכדה לאמנון ואלין
צרפתי
- מזל טוב
ליעקב ונחמה
פירוזמן
להולדת הנכדה
בת לאביטל ועוזי
- מזל טוב
למאיר ויעל שלם
להולדת הנכדה
בת לתהילה ואהרון
- מזל טוב
לגולדה משען
להולדת הנכדה
בת לרוני ומיכל

'חודש הרחמים והסליחות'

לכבוד חודש אלול, המרכז התורני "אורות התורה" בבת ים מזמין את הציבור הנשים והנערות לשיעורי תורה הבאים:

יום שני י"ג אלול- שיחה וסיפור אישי של הרבנית טלי בן ישי (אמא של רותי פוגל הי"ד).

יום רביעי ט"ז אלול- הרב חגי לונדין שיעור לנשים בשעה 20:00 בביה"כ אור חדש.

יום ראשון כ"ו אלול- שיעור של הרבנית עידית איצקוביץ הכנה לר"ה.

כיבוד קל יוגש במקום

פרטים נוספים יפורסמו בסמוך לתאריך

בנוסף, שיעורים של מו"ר הרב דוד חי הכהן מידי יום שלישי

בשעה 20:20 באולם צור החל מז' אלול.

ציבור הנשים והנערות מוזמנות בשמחה!

משתתפים בצערו של יצחק נתני ומשפחתו
על פטירת האח. מן השמים תנוחו

משתתפים בצערו של רפי תורג'מן ומשפחתו
על פטירת האח. מן השמים תנוחו

משתתפים בצערה של פנינה תורג'מן ומשפחתה
על פטירת האב. מן השמים תנוחו